

Drie weken Rivière St.-Tropez - Monaco

Daar zitten we dan in onze boot aan de Rivière. Het regent en de boot staat nog op de trailer. Langzaam wordt het steeds kouder en we discussiëren over een comfortabele caravan met ringverwarming, goed toilet en comfortabel bed. Wat doen we ons zelf eigenlijk aan?

Voor de derde keer zijn we naar de Rivière met ons bootje Eigen Houtje. Het rijden is zo langzamerhand routine: eerste dag naar Macon, tweede dag naar Cavalaire s/M. Omdat we zondag aankomen moeten we tot maandag wachten om in het water getakeld te worden. Maar ook maandag, nadat we in het water getakeld zijn, blijft het weer slecht, koud, regen en windkracht 7. Dinsdag klaart het op en gaan we op St.Tropez aan, maar halverwege valt de wind weg en we komen vervolgens steenkoud aan. De rest van Frankrijk vindt het kennelijk ook veel de koud, want de kades van St.Tropez liggen er volledig verlaten bij.

Gelukkig wordt het weer beter en met de halfwinder kunnen we richting Cannes varen. Maar ook nu is het niet stabiel en in een uur tijd moeten we zeil minderen tot we alleen op de fok varen in een wilde zee. Het gaat wel snel, soms 8

knopen surfend en we schieten op een grote golftop de haven in. Voorlopig eerst maar een dagje blijven om bij te komen om vervolgens er nog maar een dag aan te knopen vanwege de harde wind. De zon schijnt nu volop, de temperatuur is goed en Cannes is goed voorzien van exclusieve winkels.

De tocht gaat verder richting Nice. Met halfwinder en windkracht 1½ varen we langs een kust met dure villa's en we worden voortdurend ingehaald door gigantische motorjachten met helikopters aan dek.

Het is even zoeken in Nice, aanvankelijk zitten we in de verkeerde haven. We gaan naar het juiste havenkantoor, maar kunnen vervolgens niet meer bij onze boot komen omdat er een onneembaar hek om de jachthaven ligt. Uiteindelijk na lang wachten gaat iemand door poort, waar we mee kunnen lopen. Vervolgens varen we naar een steiger midden in het centrum. 's

Avonds vergissen we ons wat in het restaurant, wat resulteert in een flinke rekening.

Vanuit Nice varen we in één keer naar Monaco, hetgeen opkruisen tegen een flinke zee betekent. Uiteindelijk belanden we in de grote haven, maar daar mogen we niet liggen. We zijn te klein, als we zo'n 15 meter lang waren valt er te praten. We worden verwezen naar een jachthaven ernaast. Met moeite krijgen we een ongelukkig plaatsje aangewezen, waar we 30 Euro voor

moeten betalen. Dat is te veel, op naar de volgende haven Cape d'Aile. Maar hier is niemand en de toiletten zijn ronduit smerig. Daarom weer het zeil gehesen en voor de wind richting Beauville. Ook hier is niemand, maar we kunnen rustig aan een binnensteiger gaan liggen, terwijl we de code van de toiletten van een voorbijganger krijgen. Het is hier brand-schoon.

We zijn snel oostelijk gekomen, nu op ons gemak weer terug. Met zachte wind varen we naar de baai van Villefrance, waar we een middag rustig voor anker liggen. 's Avonds naar de haven van Villefrance zelf, waar we de hele avond helaas liggen te hobbelen op de deining. Na een breiwerk van lijnen aangelegd te hebben was het vol te houden. Gauw weg, nu naar Antibes een haven met de Megajachten onder de megajachten. Zoek je een plaatsje voor een jachtje van 100 bij 20 meter dan kun je hier terecht. Helikopters, complete kajuitzeiljachten, auto's, noem het maar, het staat aan boord van deze jachten. Wij schuiven in een plaatsje naar maat. We komen de vroegere boot van Heineken hier tegen, je snapt niet dat zo'n man zich heeft kunnen behelpen met een bootje van net 25 meter.

De volgende dag wordt het weer wat minder, de golven zijn nog warrig maar de wind valt weg. We tuffen naar Juan le Pin vlakbij, omdat we geen zin hebben om verder te varen.

Gelukkig weten we dat je hier een dure en een goedkope afdeling hebt, zodat we goed terechtkomen. Omdat we voor het eerst hier zijn krijgen we een haven-tas cadeau. 's Avonds valt onze demontabele overloop overboord en zonder kunnen we niet varen. Wat nu? Gelukkig zien we de volgende ochtend dat het ongeveer twee meter diep is en na een half uurtje dreggen komt de overloop gelukkig weer boven water.

We varen verder naar Frejus en vandaar naar St.Tropez. In tegenstelling tot de eerste keer is het nu druk op de kade. We blijven een dagje liggen en varen daarna naar Port Grimaud. Toevalligerwijze komen we aan hetzelfde steigertje te liggen als in 1999. Ook hier brengen we nog een extra dag door, met name op het strand. De temperatuur is nu 28 graden, zodat we het goed kunnen volhouden.

We moeten terug naar ons uitgangspunt en we doen dit via St.Maxime. De dag daarop varen we eerst naar Plage Plampelonne, waar we voor anker gaan. We roeien naar de kant en ook hier is het strand aantrekkelijk. Bovendien kunnen we gebruik maken van de douches van de camping. We gaan anker op, maar we vergissen ons in de wind. Die neemt snel toe tot windkracht 6, zodat we in rap tempo zeilen moeten verwisselen en uiteindelijk strijken. Alleen op de fok kruisen we verder tegen een korte hoge zee, zodat we in de zeilpakken moeten. Uiteindelijk duurt het nog tot zes uur voor we in Cavalaire zijn. We krijgen een plaats toegewezen, maar daar ligt een Belg. Na veel heen en weer gepraat krijgen we een andere plaats. De volgende dag is Hemelvaartdag, zodat de kraan niet draait. We gebruiken de dag om alles op te ruimen en klaar te maken voor de reis op de trailer. Vrijdag 's morgens wordt de boot op de trailer getakeld en rijden we naar Macon en de dag daarop naar Wijchen.

Uiteindelijk duurt het nog tot zes uur voor we in Cavalaire zijn. We krijgen een plaats toegewezen, maar daar ligt een Belg. Na veel heen en weer gepraat krijgen we een andere plaats. De volgende dag is Hemelvaartdag, zodat de kraan niet draait. We gebruiken de dag om alles op te ruimen en klaar te maken voor de reis op de trailer. Vrijdag 's morgens wordt de boot op de trailer getakeld en rijden we naar Macon en de dag daarop naar Wijchen.

